

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Пловдив, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанаска Ст. Букорещлиева

при участието на секретаря Елена В. Ангелова
като разгледа докладваното от Атанаска Ст. Букорещлиева Търговско дело № 20215300900581 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Гаранционен фонд, с адрес: ****, ул. "Граф Игнатиев" №2, против Д. К. Д., ЕГН *****, с адрес: ****, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 288 ал.12 от КЗ /отм./ вр. с чл. 45 от ЗЗД.

Изложени са в исковата молба обстоятелства, че Гаранционен фонд е изплатил по щета **** г. обезщетение за неимуществени вреди размер на 94 000 лв. на Н. Д. Д. от ****, който е пострадал при ПТП, станало на **** г. На посочената дата около 01,00 ч. в **** по **** в посока от **** към **** се движил лек автомобил „Хюндай Купе“ с ****, управляван от ответника Д. К. Д.. В района на №98, поради движение с несъобразена с пътните условия скорост, водачът е изгубил контрол над управлението на автомобила, вследствие на което последният напуснал пътното платно вляво и самокатастрофирал в паркиран фургон. При ПТП е пострадал Н. Д., който е пътувал в автомобила, като същият е получил следните травматични увреждания: политравма. контузио капитис. едема церебри. хидроцефалия; фрактура мандибуле ет максиле; фрактура осса назалия; фрактура осис зигоматиси синистра; пневмоторакс спонтанея синистра; менингитис пурулента посттравматика; бронхопневмония посттравматика. Виновен за реализиране на процесното ПТП, според одобрено от съда споразумение по нохд №6738/2009г. на ***, е ответникът Д., като същият е управлявал лекия автомобил без действаща застраховка „ГО“, съгласно справка от ИЦ на ГФ. След изплащане на 29.08.2016 г. на обезщетение за претърпените вреди в размер на 94 000 лв. на пострадалия, който е предявил претенция пред ГФ, последният е поканил

деликвента да възстанови платеното. Доколкото към датата на депозиране на исковата молба плащане не е извършено, то ищецът счита, че за него се е породило правото да получи по пътя на регреса платената сума.

Предвид гореизложеното, се иска от съда да постанови решение за осъждането на ответника да заплати сумата от 94 000 лв., представляващи платеното от ГФ в полза на пострадало лице- Н. Д. Д. обезщетение по щета №***г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 04.08.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

В срока по чл.367 ГПК от ответника Д. е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва се наличието на пряка причинно-следствена връзка между процесното ПТП и описаните в претенцията на Н. Д. към ГФ увреждания, чието репарирание е търсено. Изложено е, че претърпените вреди не са настъпили единствено по повод поведението на ответника. Направено е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, който, като е допуснал да се вози в автомобил, управляван от водач, употребил алкохол, което обстоятелство му е било известно, не е проявил дължимата грижа за здравето си. Освен това Д. е пътувал без поставен предпазен колан, с което е допринесъл за вредите. Твърди се също, че здравословното съС.ие на пострадалото лице след ПТП се е стабилизирало, като всички настъпили впоследствие вреди са в резултат на неспазване от пострадалия на предписания от лекарите хранително- двигателен режим и на съществуващо вродено автоимунно заболяване. Заявено е от ответника възражение за изтекла в негова полза погасителна давност съгл. чл.197 КЗ/отм./, съотв. чл.378, ал.2 КЗ, относно посочените в исковата молба увреждания, настъпили преди 02.08.2011г., т.е. преди повече от пет години преди предявяването на претенцията от Д. към ГФ за обезщетяването му за вреди от ПТП от ****г. Наред с горното е посочено, че платеното от ищеца обезщетение е прекомерно, съотв. исковата претенция е в необосновано завишен размер.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба, с която се уточнява и допълва първоначалната. Твърди се, че ищецът е изплатил на 29.08.2016 г. на Д. обезщетение от 94 000 лв. по щета ****г. за претърпени от пострадалия Д. неимуществени вреди, съставляващи експес, поради установено на 25.07.2013г. влошаване на съС.ието на хидроцефалията от изчерпване на старата клапна система и налагане поставянето на нова по оперативен път, отчетено и в решение на ТЕЛК от ***г. с определени 94% ТНР при 90% от предходното решение на ТЕЛК. Претенцията на Д. към Гаранционен фонд е именно във връзка с травмите от виновно причиненото от ответника ПТП на **** г. и по-конкретно влошеното му здравословно съС.ие. Оспорват се наведените в отговора възражения за погасяване вземането на ищеца по давност и за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия.

С допълнителен отговор ответникът заявява, че твърдяното от ищеца влошаване на здравословното съС.ие на Д. не е в причинна връзка с ПТП, настъпило през *** г. Посочва, че в медицинската експертиза, извършена в хода на административната процедура пред ГФ,

са обсъждани увреждания и търпени във връзка с тях болки и страдания, които, към момента на сезиране на ГФ с искане за плащане, са погасени по давност, при което е определено обезщетение за вреди, за които не е претендирано обезщетение или не е търсено своевременно плащане. Поддържа направените възражения за прекомерност на предявения иск, за съпричиняване на вредите от пострадалия във висока степен, както и за изтекла в негова полза погасителна давност /на основание чл. 197 от КЗ /отм./, съответно чл. 378, ал. 2 от КЗ/. При условията на евентуалност ответникът излага, че ГФ не е следвало да плаща посочената сума. Същият е заплатил в повече 90 000 лв. от общо 94 000 лв. за вреди вследствие увреждания, причинени при настъпване на процесното ПТП, без да е направил личното си възражение за давност. Наред с горното, ответникът поддържа, че увреждането, за което се твърди от ищеца, че е експес, е представлявало част от очакваните последици на ПТП и е могло да се предвиди при настъпването на първоначалните увреждания и представлява част от същите. Допълнителни съображения са развити в писмена защита на адвокат Б.- пълномощник на ответника Д.. Претендират се разноси.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Не се спори между страните и от приложеното нощд №6738/2009г. на ***, НО, *** състав, се установява, че съдът е одобрил с протоколно определение от 26.01.2010г. постигнато между *** и подсъдимия Д. споразумение, с което последният се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, пр.4, б."а", пр.2, вр. с чл.343, ал.1,б."б", пр.2 вр. с чл.342, ал.1,пр.3 НК, а именно, че на ****г. в ****, на ****, при управление на МПС- лек автомобил „Хюндай купе” с ДК №****, с посока на движение от *** към ****, в района на сградата на №98, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП и чл.5, ал.2, т.3 от ЗДвП, и по непредпазливост е причинил описаните средни телесни повреди на пътника Н. Д. Д., като Д.ието е извършено в пияно съС.ие, с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 2,3 на хиляда, установено по надлежния ред, с протокол за химическа експертиза №****/****г. на МБАЛ ****. За така извършеното престъпление на настоящия ответник е наложено наказание шест месеца лишаване от свобода, чието изпълнение, на основание чл.66, ал.1 от НК, е отложено за срок от три години.

Не е спорно и се установява от приложената по делото справка от базата данни на Информационен център на ГФ, че към датата на ПТП - ****г. не е било налице валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „ГО” за МПС- лек автомобил „Хюндай купе” с ДК №****.

На 02.08.2016г. е подадена молба с вх. №**** от пострадалия Н. Д. пред Гаранционен фонд, съдържаща искане за заплащане на обезщетение в размер на 250 000 лв. за неимуществени вреди, свързани с усложнение на здравословното му съС.ие- експес, произтичащ и намиращ се в причинна връзка с получените увреждания при настъпилото на ****г. пътнотранспортно произшествие.

По повод предявената претенция е изготвен доклад по образуваната щета ****г.

Посочва се в него, че Гаранционен фонд е сезиран с искане за заплащане на обезщетение за влошаване здравословното състояние на пострадалия Д.- ексцес, изразяващ се в подмяна на клапата на шънтовата малфункция. След преглед на представените по щетата документи и предвид медицинското заключение, ЗМК при ГФ е предложила на Управителния съвет на ГФ да одобри за Д. сума в размер на 94 000 лв., поради установено на 25.07.2013г. влошаване състоянието на хидроцефалията от изчерпване на старата клапна система и налагане поставянето на нова по оперативен път, отчетено и в действащото ЕР на ТЕЛК от ***г. с определени 94 % ТНР при 90 % от предходно решение на ТЕЛК. Отражено е в доклада, че ГФ не е бил сезиран от молителя във връзка с процесното ПТП, както и че няма данни за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

С протокол №***г. на УС на ГФ е взето решение №***, с което на Н. Д. е одобрено обезщетение в горепосочения размер за неимуществени вреди, представляващи влошаване на здравословното му състояние- ексцес, поради установено на 25.07.2013г. влошаване състоянието на хидроцефалията от изчерпване на старата клапна система и налагане поставянето на нова по оперативен път.

С преводно нареждане от 29.08.2016г. по щета ****г. е изплатено на пострадалия Д. определеното обезщетение.

По делото е представена регресна покана с изх.№**** относно щета №***г., адресирана до Д. Д., с която същият е уведомен, че Гаранционният фонд е изплатил на Н. Д. сума в размер на 94 032,20 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди- болки и страдания, причинени с лек автомобил „Хюндай” с ДК №****, управляван от Д. без задължителна застраховка „ГО”, при пътнотранспортно произшествие от ****г. в ****, както и че в едномесечен срок от получаването на поканата ответникът следва да внесе посочената сума по банковата сметка на ГФ в ****.

В хода на настоящото производство е допусната комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, с вещи лица д-р М. Б. и инж. В. С.. В изготвеното от експертите заключение е приет за най- вероятен, от техническа гледна точка, следният механизъм на станалото на ****г. пътнотранспортно произшествие: Водачът Д. Д. е управлявал лек автомобил „Хюндай Купе” с рег. № **** по платното за движение на **** в ****, с посока на движение от *** към **** /от запад на изток/. На предна дясна седалка в автомобила е пътувал Н. Д.. Преди достигане зоната на сграда №98 автомобилът е напуснал платното за движение отляво, след което се е ударил в паркиран строителен фургон. Ударът е бил челен, блокиращ и е настъпил в предната част на автомобила, която, заклинвайки, е навлязла под конструкцията на фургона, като последният е достигнал до металната рамка на обзорното стъкло, деформирал е и е прегънал тавана на автомобила. Посочва се, че автомобилът е оборудван с триточкови предпазни колани от производителя за водача и пътниците. С оглед анализираната пътна ситуация, е направен извод, че при настъпване на ПТП пътникът на предна дясна седалка е бил без правилно поставен предпазен колан. Установява се от заключението, че при настъпилото произшествие на Н. Д. са причинени- политравма, контузия на главата, контузия на мозъка, оток на мозъка, наличие на течност в мозъка,

счупване на долната и горна челюст по типа- LE FORT II в ляво и OMBREDAN и NASTEV вдясно, счупване на долната челюст в областта на долни леви 4-ти и 5-ти зъби многофрагментно с раз местване на счупените фрагменти, счупване на носната кост, счупване на долния ръб на лявата орбита, спонтанно навлизане на въздух в лявата гръдна половина. Според експертите, посочените травматични увреждания са в пряка причинно-следствена връзка със станалото ПТП. Влошаване на здравословното състояние на Д. настъпва още при първото пролежаване и се изразява в „остро постравматично гнойно възпаление на мозъчните обвивки, състояние след продължително апаратно обдишване, състояние след трахеотомия, остро възпаление на трахеята и бронхите, бронхопневмония вляво”. През месец февруари 2008 г. настъпва „запушване с тромб на десния трансверзален синус, кръвна колекция под твърдата мозъчна обвивка в дясна тилна част, симптоматично епилептично състояние, състояние след VPA”. През м. септември 2008 г. настъпва „остро възпаление на костта”, през м. януари 2011г. - „GRAND MAL припадъци /с малки припадъци PETIT MAL или без тях/, неуточнени”, през м. юли 2013г.- хидроцефалия интерна, статус пост VP Анастомозис, малфункцио валве, операция: екоплантация VP Анастомозис, имплантация VP Анастомозис OSV II Integra”, през м. ноември 2014г.-„Съмнение за симптоматична /посттравматична/ епилепсия“, а през 2015г. настъпва ”комуницираща хидроцефалия”. Посочено е, че Д. не е възстановен напълно и вероятно никога няма да се възстанови напълно от настъпилите усложнения. При изслушване на заключението на съдебно заседание на 16.01.2023г. вещото лице д-р Б. е заявило, че ако пострадалият е пътувал с поставен предпазен колан, то травматичните увреждания биха били по-леки, особено тези в областта на главата и лицево-челюстната област.

Представена е по делото епикриза, издадена от Клиника по неврохирургия при ****, от която е видно, че Н. Д. е постъпил за лечение в болничното заведение на 25.07.2013г., поставена му е диагноза ****, извършена е на 26.07.2013г. операция: експлантация на поставената вентрикуло- перитонеална клапа система, с последвало поставяне на нова OSV II integra вентрикуло- перитонеална анастомоза, като се използва същото трепанационно отворстие, изписан е на 02.08.2013г. с подобрение, като е предписана медикаментозна терапия.

От ЕР на ТЕЛК №**** се установява, че пострадалият Д. е освидетелстван и му е определена 100 % ТНР с чужда помощ, при посочена водеща диагноза- последици от травми на главата, при общо заболяване- състояние след политравма- м. 09.2007 г. контузио церебри, състояние след субдурален хематом в регио окципиталис декстра, травматична енцефалопатия, вътрешна хидроцефалия, тежки координационни нарушения.

С ЕР на ТЕЛК №**** Д. е преосвидетелстван, като му е определена 80 % ТНР с водеща диагноза- последици от травми на главата, при общо заболяване- състояние след политравма- м. 09.2007г. контузио церебри, състояние след субдурален хематом в регио окципиталис декстра, травматична енцефалопатия, вътрешна хидроцефалия с остатъчни чести ***.

С ЕР на ТЕЛК №**** пострадалият е преосвидетелстван при същата водеща

диагноза, като определената с това решение оценка на работоспособността на освидетелстваното лице е 82 % трайно намалена работоспособност. Видно от мотивите към решението, за заболяването- съС.ие след политравма- м. 09.2007г. контузио церебри, съС.ие след субдурален хематом в регио окципиталис декстра, травматична енцефалопатия, с остатъчни лек коорд. нарушения се определя 30 % ТНР.

С Експертно решение №*** от заседание *** на ТЕЛК, след извършено преосвидетелстване, на Д. е определен процент- 90% трайно намалена работоспособност, за срок от две години, при същата водеща диагноза и общо заболяване- съС.ие след политравма- м. 09.2007г. контузио церебри, съС.ие след субдурален хематом в регио окципиталис декстра, травматична енцефалопатия с остатъчни чести- *** с характеристика на ***.

С ЕР на ТЕЛК №**** пострадалият е преосвидетелстван при водеща диагноза - последици от открита рана на главата, при общо заболяване- последици от открита рана на главата, *** средно тежки. С решението е определена 94 % ТНР за срок от две години. В мотивите към решението за заболяването- *** се определя- 70% ТНР, за ***- леко изразена- 50% и *** средно тежки-70 %.

По повод възражението на ответника за съпричиняване на вредните последици от страна на пострадалия по делото са изслушани показанията на свидетелите Д. Д. С. и П.И.Д..

Свидетелят С., който е състудент на пострадалия Д. и ответника Д., твърди, че пътнотранспортното произшествие е станало през 2007г. В деня на инцидента Д. и Н. били в заведение ****, при телефонен разговор със свидетеля казали, че след като си допият питиетата ще отидат при него. След като в продължение на няколко часа не се появили, С. и негов съквартирант тръгнали да ги търсят. Видели колата на Д. катастрофирала в строителен фургон, Д. и Н. били в автомобила. След катастрофата двамата претърпели много операции. Около година по-късно се върнали в университета, Н. бил в добро съС.ие, накуцвал леко, имал следи по лицето от инцидента.

Свидетелят Д. депозира показания, че в нощта на инцидента Н. и Д. вечеряли в заведение, консумирали алкохол, около полунощ си тръгнали с автомобила на Д. и катастрофирали. Свидетелят знае, че двамата са употребили алкохол от техни разкази. След инцидента съС.ието на Н. било тежко, направена му била операция за поставяне на клапа, което довело до подобряването му, но в следващите години съС.ието му постепенно се влошило.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск от Гаранционния фонд срещу ответника е с правно основание чл.288, ал.12 от КЗ /отм./.

Според разпоредбата на чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, ГФ може да предяви регресен иск за платеното от него обезщетение за вреди, причинени при ПТП, срещу причинителя на

вредите, чиято деликтна отговорност не е била обезпечена чрез сключване на договор за застраховка „ГО”- арг. чл.288, ал.1, т.2, б.“а“ от КЗ /отм./.

За да бъде успешно проведен регресният иск с посоченото правно основание, е необходимо да се установят от ищеца следните релевантни за спора факти, които са указани с определението на съда от 12.05.2022г.- настъпило пътнотранспортно произшествие по вина на ответника, който е управлявал МПС без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; причинените вреди, съставляващи експес поради влошаване здравословното състояние на пострадалия, които да са в причинна връзка с ПТП, реализирано от виновния водач, както и техния размер, и Гаранционният фонд да е изплатил обезщетение в претендирания размер в полза на увредения за претърпените вреди.

От събраните по делото доказателства се установи, че на ****г. е настъпило пътнотранспортно произшествие, предизвикано от ответника Д. Д. при управление на МПС- лек автомобил „Хюндай Купе” с рег. № ****, при което е пострадал Н. Д.. Образованото нощд №6738/2009г. на *** е приключило със споразумение, с което Д. се е признал за виновен в извършване на посоченото престъпление по чл.343, ал.3, пр.4, б.”а”, пр.2, вр. с чл.343, ал.1,б.”б”, пр.2 вр. с чл.342, ал.1,пр.3 НК, като му е наложено съответното наказание.

С оглед постигнатото споразумение в хода на наказателното производство, имащо последиците на влязла в сила присъда /чл. 383, ал.1 НПК/ и съгласно чл.300 от ГПК, следва да се приемат за доказани обстоятелствата относно авторството, противоправността на Д.ието и вината на ответника Д. за настъпване на ПТП.

Няма спор между страните по отношение липсата на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „ГО” за лекия автомобил „Хюндай Купе” с рег. № **** към датата на ПТП.

Установи се, че в резултат на пътнотранспортното произшествие, причинено от ответника, пострадалото лице- Н. Д. е получило травматичните увреждания, описани в заключението по приетата КСМАТЕ. За наличието на тези увреждания свидетелстват и медицинските документи, приложени по делото, които са били обект на изследване от експертизата.

Установи се също, че пострадалият е сезирал Гаранционен фонд с искане за изплащане на обезщетение в общ размер на 250 000 лв. за настъпили вследствие на ПТП усложнения на здравословното му състояние. Претенцията е била разгледана от Управителния съвет на ищеца, който с решение от *** по образуваната щета ****г. е одобрил да бъде изплатено на Н. Д. обезщетение в размер на 94 000 лв. за неимуществени вреди, представляващи влошаване на здравословното му състояние - експес, поради установено на 25.07.2013г. влошаване състоянието на хидроцефалията от изчерпване на старата клапна система и налагане поставянето на нова по оперативен път. При определяне на обезщетението е прието, че в случая няма данни за наличие на съпричиняване на вредите от пострадалия.

Основният спорен между страните въпрос е дали е настъпил експес в здравословното

съС.ие на пострадалия Д., който да е в причинно- следствена връзка с уврежданията при ПТП.

Според задължителните разяснения по т.10 на ППВС №4/1975г., неимуществени вреди могат да се претендират и само за настъпилите такива от влошаване на здравословното съС.ие, независимо че не е било търсено обезщетение за вредите от основното увреждане, като в тази хипотеза при оценката на подлежащите на обезщетяване вреди следва да се съобразят само тези от влошаването на здравословното съС.ие, а не от цялостното увреждане на здравето, като се изключат от репарацията тези, които предхождат констатацията на екссеса.

Безпротиворечиво е прието в съдебната практика, че поражение на правото да се иска обезщетение за екссес е обусловено от обективното проявление на последващо влошаване на здравословното съС.ие на увреденото лице. Влошеното съС.ие, за да бъде определено като екссес, следва да представлява качествена промяна на полученото увреждане, като влошаването следва да е в причинна връзка с увреждането.

По делото се установи от заключението на КСМАТЕ, че са налични данни за настъпили влошавания в съС.ието на пострадалия след първоначално причинените телесни увреждания на ****г., които са подробно описани. Същите са многобройни, сложни по вид, трудни за лечение. По повод хидроцефалията е била имплантирана вентрикуло-перитонеална клапа в ****. Следоперативно Д. е бил с постепенно подобрене, като през следващите години се върнал почти напълно към преморбидната си активност. През месец юли 2013г. по повод шънтова малфункция, манифестирала се с количествени нарушения на съзнанието, същият е претърпял оперативна интервенция- подмяна на клапата. Операцията е извършена на ***г., направена е експлантация на клапата, поставена е нова OSV II Integra-вентрикуло-перитонеална анастомоза, последвала е щателна хемостаза и послойно затваряне на оперативната рана. При изслушване на заключението в съдебно заседание, вещото лице д-р Б. е пояснило, че в резултат на черепно-мозъчна травма може да се наруши нормалния поток на течност- ликвор, която се образува в мозъка, като при натрупването на такава може да се увреди мозъка, създава се натиск върху мозъчната тъкан, получава се мозъчна симптоматика- главата започва да се уголемява. Лечението на *** е оперативно чрез поставяне на клапа, която да изпуска течността от мозъка, за да се възстанови нормалният поток и да не се притиска мозъка. Тази клапа в един момент е престанала да функционира, при което се е наложила смяната ѝ, тъй като неизправностите ѝ могат да доведат до сериозни усложнения и най-вероятно след време също ще трябва да се смени. В заключението на КСМАТЕ е направен категоричен извод, че посочените усложнения в здравословното съС.ие на Д., в т.ч. поставянето на нова клапна система по оперативен път, са в пряка и непосредствена връзка с травмите, получени при ПТП. Според вещото лице, лечението не е завършило, вероятно е пострадалият да не се възстанови напълно от настъпилите усложнения.

Въз основа на коментираното заключение на КСМАТЕ, което съдът кредитира като обективно, компетентно изготвено и неоспорено от страните, следва да се приеме, че в

случая се доказва наличието на влошаване здравословното състояние на Н. Д. вследствие развитата се хидроцефалия и претърпяната оперативна интервенция- подмяна на вентрикуло-перитонеална клапа. В подкрепа на това ново състояние на увреждането е решението на ТЕЛК от ***г., с което на пострадалия е определена 94 % ТНР. Така установените обстоятелства сочат и на наличие на причинно- следствена връзка между проявилото се здравословно усложнение с претърпените травми при произшествието от ****г.

Неоснователно е възражението на ответника относно необосновано високия размер на обезщетението, определено от страна на ГФ. При съобразяване вида и характера на възникналия експес, възрастта на увреденото лице към релевантния момент- 27 г., както и неблагоприятната прогноза за констатираното усложнение, съдът намира за справедлив за обезщетяване на претърпените от пострадалия неимуществени вреди, по смисъла на чл.52 ЗЗД, определения от Гаранционен фонд размер от 94 000 лв.

Не е формиран спор между страните и се установи от представеното преводно нареждане от 29.08.2016 г., че одобреното обезщетение е било изплатено от ГФ на Д..

Не е спорно и обстоятелството, че, въпреки отправената регресна покана до ответника Д., същият не е внесъл по сметка на Фонда търсената сума.

При така установените обстоятелства, съдът намира, че са налице законовите основания /съгласно чл. 288, ал.12 КЗ - отм./ Гаранционният фонд да встъпи в правата на увредения срещу причинителя на произшествието.

Ответникът е релевирал възражения по чл.51, ал.2 от ЗЗД - за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, изразяващо се в непоставяне на обезопасителен колан в нарушение на разпоредбата на чл.137а от ЗДвП, както и в това, че е пътувал в автомобила при знанието, че водачът е употребил алкохол.

Въпросът за съпричиняването на уврежданията не е поставен от Гаранционен фонд при разглеждане на заявената претенция от неговите органи, при което съдът следва да го обсъди, с оглед евентуалното намаляване на размера на изплатеното обезщетение.

Принос, по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД, е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди.

По делото се установи от заключението на КСМАТЕ, че автомобилът „Хюндай Купе” с рег. № **** е бил оборудван с фабрично поставени предпазни колани. Пострадалият е бил пътник на предна дясна седалка, като при съпоставката на механизма на ПТП, мястото и начина на удара на автомобила- челно в строителен фургон, вида и тежестта на получените травматични увреждания, експертите са направили извод, че същият е бил без правилно поставен обезопасителен колан. Според вещото лице д-р Б., ако Д. е бил с поставен колан, най-вероятно отново би получил увреждания, но тези в областта на главата и в лицево-челюстната област биха били по-леки. При тези данни, съдът намира, че възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат е основателно, тъй като настъпването

на вредите е в причинна връзка и с поведението на пострадалия, който в нарушение на разпоредбата на чл.137а от ЗДвП е пътувал без поставен обезопасителен колан.

Основателно се явява и наведеното възражение за съпричиняване, свързано с обстоятелството, че пострадалият е пътувал в автомобил, управляван от водач, за когото е знаел, че е употребил алкохол, като по този начин е спомогнал за собственото си увреждане. Във връзка с това възражение ответникът е ангажирал гласни доказателства посредством показанията на свидетелите Д. С. и П. Д.. Относно събитията, предшестващи ПТП, същите посочват, че Д. и виновният водач се познават много добре, състуденти са, непосредствено преди инцидента двамата били в заведение, където са употребили алкохол. Макар свидетелите да не са били очевидци и да не са възприели поведението на виновния водач, който в присъствието на пострадалия е употребил алкохол, съдът намира, че следва да се кредитират показанията им, тъй като са обективни, непротиворечиви, взаимно допълващи се, а освен това същите не са опровергани с други доказателства.

Неоснователни са доводите на ответника, че настъпилите вреди са в резултат и на неспазване от пострадалия на предписания от лекарите хранително- двигателен режим и на съществуващо вродено автоимунно заболяване. Дори да се приеме, че са налични данни увреденият да е отказал приема на антиконвулсивни медикаменти, предписани по повод получавани епилептични припадъци, то същите се явяват неотнормими към спора, доколкото посттравматичната епилепсия не е въведена като предмет на делото.

Предвид изложеното се налага извод, че ПТП е било обусловено и е в причинна връзка с поведението на пострадалия, като съпричиняването на вредите съдът определя на 30 % за последния, съотв. 15 % - за това, че Д. е пътувал без поставен предпазен колан и 15 % - за съпричиняването, основано на пътуване в автомобил, управляван от водач, за когото пътникът знае, че е употребил алкохол. В случая водачът на МПС има по-голям принос, тъй като пътнотранспортното произшествие е настъпило основно поради допуснатите от него нарушения на правилата за движение, предвидени в чл.20, ал.1 и 2 от ЗДвП, изискващи водачът да контролира непрекъснато ППС, което управлява, и при избиране на скоростта да се съобразява с конкретната пътна обстановка и да предприеме мерки за намаляване на скоростта или спиране при възникнала опасност, както и в разпоредбата на чл.5, ал.2, т.3 от ЗДвП, забраняваща управление на превозно средство под въздействие на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози /предвид констатираното наличие на алкохол в кръвта му- 2,3 на хиляда/. 30% от сумата 94 000 лв., определена като справедливо обезщетяваща претърпените от Д. вреди, възлиза на 28 200 лв. и с тази сума е следвало да се намали обезщетението, при отчитане на съпричиняването.

Следователно, отговорността на ответника следва да се намали до 70 %, на основание чл.51, ал.2 от ЗЗД, а изплатеното от ищеца обезщетение за неимуществени вреди ще се редуцира до 65 800 лв. За тази сума предявеният иск се явява основателен и следва да се уважи, а за разликата до пълния претендиран размер от 94 000 лв.- ще се отхвърли.

Неоснователно е възражението на ответника за погасяване по давност вземането на ГФ. Съгласно задължителните постановления на т. 14 от ППВС № 7/77 г., приложими и към

настоящия казус, както и непротиворечиво даденото разрешение в съдебната практика, регресните суброгационни искове на застрахователя и Гаранционния фонд се погасяват с изтичане на общата петгодишна погасителна давност по чл.110 ЗЗД, която започва да тече от момента, в който застрахователят, съотв. ГФ, изплати обезщетенията на правоимащите лица. В случая плащането на увреденото лице е станало на 29.08.2016г., при което до датата на депозиране на исковата молба в съда- 04.08.2021г. не е изтекъл 5- годишният давностен срок.

Като последица от частичното уважаване на претенцията, следва да се присъди и законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда- 04.08.2021г. до окончателното ѝ изплащане /така, както е поискано от ищеца с уточняваща молба от 16.08.2021г./.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски. Същият е направил и претендира разноски, съобразно списък по чл.80 ГПК, в общ размер на 4 080 лв., като от тях- 3760 лв.- за внесена държавна такса; 300 лв.- депозит за КСМАТЕ, 20 лв.- държавна такса за издаване на съдебни удостоверения. Освен това е заплатил допълнително, в рамките на определения срок, сумата от 175 лв.- завишен хонорар за работа на вещите лица по възложената експертиза. Или общо разноските, направени от ищеца, са в размер на 4 255 лв., като от тази сума в тежест на ответника ще се възложат разноски в размер на 2 978,50 лв.

Ответникът има право на разноски, съразмерно на отхвърлената част на иска. Видно от данните по делото, същият е направил разноски в размер на 5 240 лв. / 300 лв. за КСМАТЕ, 175 лв.- допълнително възнаграждение за вещи лица, 3 500 лв.- адвокатско възнаграждение по предявения иск, 1 000 лв.- заплатено адвокатско възнаграждение за частна жалба, 15лв.- заплатена държавна такса за частна жалба и 250 лв.- платено адвокатско възнаграждение, на основание чл.7, ал.9 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. ГФ е направил /в отговор на частна жалба/ възражение по чл.78, ал.5 от ГПК- за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за производството по ч.в.т.д. №83/2022г. на ПАС, което съдът намира за неоснователно. Съгласно чл.7, ал.1, т.7 от Наредба №1/2004г. /в редакцията преди изменението в ДВ бр. 88/2022г./, минималният размер на адвокатското възнаграждение възлиза на 1 116,67 лв., а заплатеният адвокатски хонорар е 1 000 лв., при което не са налице основания за редуцирането му. Ето защо, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски в размер на 1 572 лв., изчислени съобразно отхвърлената част на претенцията.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. К. Д., ЕГН *****, с адрес- ****, да заплати на Гаранционен фонд, с адрес: ****, ул. “Граф Игнатиев“ №2, сумата от 65 800 /шестдесет и пет хиляди и

осемстотин/ лв., представляваща изплатено обезщетение от Гаранционен фонд по щета ****г. на пострадалия Н. Д. Д., ЕГН *****, при реализирано на ****г. ПТП, причинено от Д. К. Д., ЕГН *****, при управление на лек автомобил „Хюндай Купе“ с **** без наличие на валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, за претърпени неимуществени вреди от експес, поради установено на 25.07.2013г. влошаване на състоянието на хидроцефалията от изчерпване на старата клапна система и налагане поставянето на нова по оперативен път, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 04.08.2021г. до окончателното ѝ заплащане, като за разликата над присъдената сума от 65 800 лв. до пълния предявен размер от 94 000 лв. ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. К. Д., ЕГН *****, с адрес- ****, да заплати на Гаранционен фонд, с адрес: ****, ул. “Граф Игнатиев“ №2, сумата 2 978,50 /две хиляди деветстотин седемдесет и осем лв. и петдесет ст./лв.- разноски за настоящото производство, съразмерно с уважената част на иска.

ОСЪЖДА Гаранционен фонд, с адрес: ****, ул. “Граф Игнатиев“ №2, да заплати на Д. К. Д., ЕГН *****, с адрес- ****, сумата 1 572 /хиляда петстотин седемдесет и два/ лв. –разноски по делото, изчислени съобразно отхвърлената част на иска.

Присъдената на ищеца сума може да се изплати от ответника Д. К. Д., ЕГН *****, по следната банкова сметка: IBAN: ****, BIC:**** в ****АД, с титуляр Гаранционен фонд.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____